

« zurück blättern vor »

PUDŁOWAĆ v. imp., ab 1757; ‘das Ziel verfehlen’ – ‘nie trafić do zamierzonego celu, chybiać’: (1755–1758) 1772–1775 Boh.Kom.5 6, L *Nie umiejący strzelać, często zwykł pudłować.* o 1843 Mylke Myślistwo 97, DOR *Najwprawniejszy strzelec nie posiadając cierpliwości, przez gorące strzelanie często pudłować będzie.* o (1896) 1950–1953 Dygas.As 105, DOR *Chociaż były wojak, pudłował tak haniebnie, jak gdyby nigdy nie miał w ręku broni palnej.* o (1934) 1947 Cent.Wyspa 303, DOR *Moi towarzysze, widząc, że nie pudłuję, pozwalają mi polować w dalszym ciągu.* – L, SWIL, SW, DOR. ◊ **Etym:** nhd. *pudeln* v., ‘schlecht und fehlerhaft etw. betreiben; beim Kegeln oder mit einem Schuß, z.B. bei der Jagd nicht treffen’, GRI. ◊ **Der:** *spudłować* v. pf., (1755–1758) 1772–1775 Boh.Kom.5 13, L o 1834 PT I 700, SJAM o 1930 Zabor Serce 102, SŁŁOW, zuerst geb. L; *pudlarz* subst. m., ‘jmd., der nie trifft’, 1856 G III 104, TRYP I 191, zuerst geb. Sw. ❖ Das Verb und das Substantiv ↑*pudło* II wurden wohl gleichzeitig entlehnt. Auffallend ist allerdings, daß *pudłować* in Verbindung mit einem Kegelspiel nicht belegt ist.

« zurück blättern vor »